

PROPRIETAR-DIRECTOR

AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE

Ct. regulamentului de a-
picare a tarifului comer-
cial, categoria V.

Unitatea

REDACTOR

DUMITRU NEDA

Foale înscrise în Registrul de
Publicații al Trib. Târnava-Mică
sub Nr. 2—1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 500 Lei

Pe 6 luni . . . 280 Lei

Pentru străinătate 1000 Lei

Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Vive la France!

(+). După patru ani de cumplită pătimire, sub călcâiul năvălitorului, Franța începe să se scuture de blestem, să iasă din întunec la lumina care a fost totdeauna elementul său firesc, ca să-și ocupe locul de regină „într'ale lumii ginte mari”. Parisul a fost eliberat. Undele eterice vestiau ieri lumii că trupe franceze au intrat în Lyon. Pe cât se poate prevedea omenește, pământul Franței în scurtă vreme va fi curățat de vrăjmași. Patria Sf. Ioana d'Arc va fi iarăși liberă, după amarnica umiltre a jugului în care a fost îmbrincită în urma capitulării fără condiții, și în durerea mărturisită și nemărturisită a fiilor săi, și a tuturor iubitorilor de dreptate și demnitate, din toate părțile lumii.

Căci trebuie ținut seama de faptul că și dacă Franța a trecut prin clipe de eclipsare, rămâne totuși adevărată că această țară, prin neasemuita ei genii pe toate tărîmurile, a rămas neîntrerupt stegara idealismului. Fiii ei și-au vărsat sângele pentru neatarnarea Statelor-Unite, și astăzi vedem că recunoștința nu-i moartă în părțile Americii de Nord. Oștire imensă de misionari și misionare franceze s'a jertfit de veacuri pretutindena sub soare, unde au petrecut și petrec milioane și milioane de semeni de-ai noștri în întunec și în umbra morții. Și în toate părțile lumii s'au ridicat rugi fierbinți la ceriu: Doamne, mântuește Franța. Și nu era cu puțință ca această asaltare a cerului să fie zadarnică.

Noi Români am sângerat alături de francezi, de îndată ce s'a început tragedia lor. Fiindcă dacă o lume întreagă e tributară Spiritului și Inimii franceze, noi, frații dela Dunăre, avem îndatoriri speciale față de această soră mai mare, atât de înzestrată de Dumnezeu cu toate talentele, și atât de darnică. Va fi avut doar Talleyrand momente de întunecare în ce privește Moldova și Muntenia vremilor acelora. Dar planurile acelea au rămas o simplă schițare de roman politic fantastic al unui singuratic, destrămat cu o simplă mișcare de mână de-un uriaș al realităților, ca Napoleon. De dragostea Franței noi n'am avut niciodată pricină să ne îndoim. De aceea acum, când vedem că visul urit ce ne-a chinuit dispare, bucuria noastră e nemărginită și e sinceră. Mai ales că ne gândim și la ceea ce înseamnă și pentru viitor un far al luminei — numai vremelnic întunecat, poate pentru ca după aceea cu atât mai viu să lucrească în negurile ce nu-i exclus să se mai abată asupra globului — sprijin al libertăților naționale și individuale și neistovită creatoare de frumseți artistice și valori științifice. Dacă se știe de: Gesta Dei per Francos în trecut, viitorul va adevăra și mai strălucit temeinicia acelei convingeri. — Vive la France!

Trăiască România Mare!

**Am ieșit dintr'un război și-am intrat într'altul. — Suveranul
Român către Poporul său — Sus s'avem inimile!**

S'a întâmplat ceea ce era de așteptat să se întâmple: am ieșit din strănsora celor ce, sub chip de prietenie, ne-au jignit sângeros în străfundurile conștiinței noastre de oameni și de Români. Ținem doar bine aminte: Ne-au vlăguit barbar economic — cu petrolul nostru (de bucate și vite să nu mai vorbim) și-au ținut „mașina” de război cu care au cutropit vecinii mai apropiați și mai îndepărtați — s'au înțeles „frățește” cu cei ce ne-au ciopârțit primii Țara, au tăiat chiar ei, în tovărășie de aventurieri secundanți, din trupul Pământului Românesc, de hatărul unor aruncați incoace din stepe asiatice de vântul unui neastâmpăr de primitivi nomazi, și după aceea, clădind pe avântul confecționat din fraze sforăitoare și lipsa de cugetare și prevedere a unor diletanți îndrăzneți, gata oricând să ucidă cu pistoale căpătate de pomană, numai să fie la putere, să-și răsbune și să facă vâlvă în lumea prostimei ușor de îmbătut cu apă rece, ne-au târit într'un război, care tot numai lor să le folosească. Pentru că unde-i mărginitul care să creadă că orgoliul teutonic odată biruitor, ar mai fi avut vre-o considerație față de drepturile iloților ce au contribuit cu nenumărate jertfe de vieți și de bunuri la biruința lor?

Acum ne-am desbuimăcit. Cu ziua de 23 August c. am ieșit din război, încheind armistițiu cu Uniunea Sovietelor, Marea Britanie și Statele-Unite, cari s'au angajat să garanteze independența României și au recunoscut dreptul nostru asupra Ardealului ce ne-a fost răpit prin păcătosul dictat dela Viena național-socialistă. Avem și nou guvern, format din inițiativa Maj. Sale Regelui și sprijinit de partidele politice: Național-Târânesc, Liberal, Social-democrat și Comunist. De ieri începând suntem în război cu Germania, ai cărei militari, nerespectându-și cuvântul de onoare pe care l-au dat după ce au fost asigurați că vor fi lăsați să se retragă netulburați din România, au bombardat Palatul Regal din București (credeau că Regele, la care cu puțin mai înainte fuseseră în audiență, va fi tot acolo), au distrus case și au ucis oameni, cu bombe și cu gloanțe de mitralieră.

De-acum zarurile sunt aruncate. Târânelul, mult hulitul, dar iubitorul de țară Rege Mihai I, s'a îndreptat către tot ce-i suflare românească în această Țară cu Proclamația:

ROMĂNI, In ceasul cel mai greu al dărtoriei noastre am socotit, în deplină înțelegere cu poporul Meu, că nu este decât o singură cale pentru salvarea țării dela o catastrofă totală: eșirea noastră din alianța cu puterile

Axel și imediată încetare a războtului cu Națiunile Unite.

Un nou guvern de uniune națională a fost însărcinat să aducă la îndeplinire voința hotărâtă a țării de a încheia pacea cu Națiunile Unite. România a acceptat armistițiu oferit de Uniunea Sovietelor, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii.

Din acest moment încetează lupta și orice act de ostilitate împotriva armatelor sovietice, precum și starea de război cu Marea Britanie și Statele Unite. Primiți pe soldații acestor armate cu încredere.

Națiunile Unite ne-au garantat independența țării și neamestecul în treburile noastre interne. Ele au recunoscut nedreptatea dictatului dela Viena prin care Transilvania ne-a fost răpită.

ROMĂNI, Poporul nostru înțelege să fie stăpân pe soarta sa. Oricine s'ar împotrivi hotărârii sale liber luate și care nu atinge drepturile nimănui, este un dușman al neamului nostru.

Ordon armatei și chem poporul să lupte prin orice mijloace împotriva lui. Toți cetățenii să se strângă în jurul Tronului și al guvernului pentru salvarea Patriei. Cel care nu va da ascultare guvernului, se va opune voinței poporului și este un trădător de țară.

ROMĂNI, Dictatura a luat sfârșit, și ea încetează toate asupririle. Noul guvern însemnează începutul unei ere noi, în care drepturile și libertățile tuturor cetățenilor țării sunt garantate și vor fi respectate. Alături de armatele allate, și cu ajutorul lor, mobilizând toate forțele națunii, vom trece hotarele impuse prin actul nedrept dela Viena, pentru a elibera pământul Transilvaniei de sub ocupația străină.

ROMĂNI, De curajul cu care ne vom apăra, cu armele în mână, independența, împotriva oricărui atentat la dreptul nostru de a ne hotărî singuri soarta, depinde viitorul neamului Românesc să pășim hotărâți pe drumul înfăptuirii României de mâine, a unei Români libere, puternice și fericite.

MIHAI I

Regele Românilor

Momentele prin cari trecem sunt momente solemne. Zilele ce urmează sunt dintre cele mai însemnate ale istoriei noastre. Ne aflăm pe linia pe care trebuia să fim din clipita în care s'a rostît sentința criminală dela Viena. N'am făcut-o atunci. O facem acum, cu ochii în lacrimi privind uriașa piramidă a celor peste o jumătate de milion

de fii de-ai Țării, jertfiți prin stepile rusești, dar cu inimi calde și cu brațe oțelite, hotărâți, să aducem prinos pe altarul Neamului viețile și bunurile noastre, acum odată știind că toate jertfele câte ni-se vor cere le aducem exclusiv pentru mai binele Neamului Românesc, de care atât de cinic și de bestial au abuzat până acum, „prieteni“ și dușmani. — Cu noi este Dumnezeu. Înțelegeți neamuri dușmane și vă plecați. Căci cu noi este Dumnezeu.

Noul guvern. Prin Înaltele Decrete Regale Nr. 1619 și 1620 din 23 Aug. 1944, noul guvern s'a constituit astfel: General *Const. Sănătescu* președinte al Consiliului de miniștri; dd. *Iuliu Manlu*, *Constantin Brătianu*, *Lucrețiu Pătrășcanu* și *Const. Petrescu*, miniștri secretari de stat.

Alți miniștri: *Gral Mihail Racoviță* (Apararea Națională), *Grigore Niculescu-Buzești* (Afacerile Străine), *Gral Aurel Aldea* (Afacerile Interne), *Gral Gh. Potopeanu* (Economia Națională și Finanțe), *Gral Dr. Nic. Marinescu* (Muncă și Sănătate), *Dimitrie D. Negel* (Agricultură și Domenii), *Gral C. Eftimiu* (Lucrări publice și Comunicații) *Gral Ion Boițeanu* (Educ. Națională), *Lucrețiu Pătrășcanu* (Justiție).

Ministri subsecretari de stat: *Gral Emil Gheorghiu* (Aviație), *Vice-amiral Ion Georgescu* (Marină), *Vice-amiral Alex. Gheorghiu* (Inzestrare) *Gral Gh. Liteanu* și *Col. Dumitru Dămăceanu* (Interne).

Să fim colaboratori ai adevărului

Provedința dumnezeiască a rânduit astfel lumea, ca toți să avem lipsă de toți, și aceasta atât în ordinea fizică, cât și în cea spirituală. Prin aceasta Atotputernicul a înțeles să stabilească o admirabilă armonie; și venind la categoria ființelor raționale, dispunând ca omul să vină în ajutorul altui om, voiește să ștergă din inima fiecăruia egoismul, interesul, înlocuindu-le cu iubirea: poruncă așa de mare, pe care Mântuitorul Hristos o numește „nouă“, și într'un mod cu

totul particular, a sa; după modul cum v'om practica-o, vom fi într'o zi judecați, precum scrie, inspirat de Spiritul Sfânt, Evanghelistul Mateiu 25, 34-45.

Dar este de știut, că se chiamă iubire nu numai faptul de a da individului pâinea materială. Omul posedă alte bunuri, de o mai mare importanță, cu cari poate să vină în ajutorul aproapelui. Aceste sunt bunurile spirituale, cu cari se nutrește spiritul, și cari, trebuie să-le transmitem și celor cărora le lipsesc. Aceste bunuri, cu toate că rămân darul lui Dumnezeu, bunătatea dumnezeiască a stabilit totuși, ca să se comunice sufletelor prin mijlocirea omului.

Iată, că avem Preoția, instituție divină, având „punctus terminus“ în om, pe care îl ridică la valoarea de instrument și ministru a bunătății dumnezeiești. Alături de preoție, alte suflete generoase, cari, în parte, și ele îmbrățișează aceasta misiune, dar nu în mod desăvârșit, greutatea ei, lipsind acea specială chemare, pe care Dumnezeu a făcut-o lui Aron; suflete, cari, rămânând în viața obișnuită dusă de mare majoritatea oamenilor, simțesc în sine lor atâta iubire de-a împărți și cu alții bunurile cerești primite.

Inceputul unor astfel de suflete îl aflăm în înseși cărțile Noului Testament, în Evanghelii, Faptele Apostolilor, Epistole, și ele n'au lipsit în tot decursul veacurilor, formând ceea ce nemuritorul și marele Papă de pioasă memorie, Pius al XI, a numit „colaborarea laicilor la apostolatul ierarhiei“ sau Acțiunea Catolică, din care face parte și organizația, ce în Biserica noastră poartă numele de „Agru“ cu diferitele lui secții pentru bărbați, femei și copii.

Scopul, ce și l-a propus, într'un mod cu totul particular, Papa, de pioasă memorie, Pius XI în instituirea canonică a Acțiunii Catolice, și e continuat cu aceeași vigoare de actualul Pontifex roman „feliciter regnante“: *instaurare omnia in Christo*, va fi ajuns numai dacă conducătorii diferitelor secții, își vor da toată silința, sub directivele și ascultarea ierarhiei, ca să se formeze întâiu sufletește pe sine, adecă să trăiască, tot mai intens, viața lui Hristos: individual, familiar și

social, prin folosirea mijloacelor lăsate de El spre acest scop: Sfintele Taine, și astfel, având ei, întâiu, esențialul, să poată da și membrilor incredințați lor, spre călăuzire, căci știut este, că nime nu poate da decât ceea ce are, și dacă aceasta este adevărat în cele materiale, cu atât mai vărtos este în cele sufletești, deoarece Dumnezeu nu dă ajutorul său decât celor cari sunt și trăesc în curățenia sufletului. Cel-ce începe să clădească și se continue altcumva, riscă să clădească pe nisip, adecă să facă nimic, sau, ceea ce e mai detestabil, luptă contra scopului pe care voiește să-l ajungă, și, pentru care, acțiunea catolică a fost instituită, căci toate celelalte activități de ordin caritativ, cari se înfăptuiesc în cadrele asociațiilor, trebuie să fie numai un reflex al vieții sufletești trăite, dacă voim ca aceste să aibă în sine puterea magică de atracțiune și a altora în mreja noastră, și aceasta, după cuvintele Mântuitorului care zice: „fără de mine nimica nu puteți face“.

Prin urmare, printre membrii diferitelor asociații, trebuie să primeze intensificarea vieții spirituale, și apoi a vieții active, căci prima, este suportul-bază a rodului celei de a doua, fără de care, cu toată bunăvoința și intenția noastră, am călca înafara adevăratei căi a lui Hristos.

Dr. N. Armeanu

Mare praznic religios și național la Drăgești-Bihor. Într'un cadru deosebit de sărbătoresc s'a prăznuit Adormirea Maicii Domnului, la mănăstirea din Drăgești, în ziua de 15 Aug. în anul acesta, cu mare afluență de popor din colțul de țară încă sângerând al Bihorului.

Praznicul a început din preziua, când mulțimea credincioșilor a ținut să fie de față, de cu seară, la serviciul de priveghere presărat cu frumoase cântări, predici și cu spovedanii fără număr. De dimineața, dela orele 3, a început celebrarea sfintelor liturghii, care s'au succedat din oră în oră, dând loc la numeroase împărțășanii. La orele 10, sosește dela Beiuș, cu mașina, I. P. S. Sa Dr.

FOIȚA „UNIRII“

Sfânta Maria Magdalena Postel

(1756—1846)

Dar, cu toată primejdia, sfânta jertfă începe. Preotul urcă la altar, invocând pe Dumnezeu care i-a inveselit tinereța. Ah, timpul bucuriei și al păcii trecuse demult: e ceasul neliniștei. E agonia din grădina Ghețimanilor și va fi poate încurând cea a Calvarului. De aceea, cu câtă emoție consacră celebrantul hostia și o oferă spre adorare credincioșilor! Cu câtă ferveare, îi răspund aceștia: „O hostie salutară, un războiu fioros e deslănțuit contra ta și contra noastră. Tu, tu ești puterea, tu vei învinge; dar noi, noi suntem slăbiciunea, oh vino în ajutorul nostru: *da robur! fer auxilium!* Și primesc pâinea celor tari; află în ea energia necesară pentru a înfrunta suferința și moartea.

Cea mai bravă este stăpâna casei; e cea mai amenințată, cea mai culpabilă în ochii legilor; ea va fi cea mai sever pedepsită, de cumva va fi descoperită; dar această perspectivă departe de a o speria, o înflăcărează și o extaziază. Aceste liturghii în miez de noapte îi sunt dragi. Îi plac nespus

de mult pentru grandoarea lor tragică, pentru dragostea pe care o pecetluiesc între inima sa și inima lui Christ. Mai târziu le va regreta, aproape. La optzeci și ceva de ani, va repeta, ridicându-și ochii spre cer: „Oh, frumoasele liturghii de miez de noapte ce se celebrau pe vremuri!... Oh, cât de mare era fervearea noastră atunci! Ca și primii creștini, eram în mod constant sub securea călăului, și, ca și ei, scoteam un curaj de neînvinș din deasa primire a preasfintei Euharistii!“

Oh, ce cuvinte frumoase, și care ar merita de a fi gravate pe o placă de aur! Da, era un curaj de neînvinș curajul pe care Sf. Euharistie îl aducea acestor creștini. Sfânta hostie făcea din creștini niște eroi superiori oricărei suferințe și chiar morții.

Moartea, se ridică în fiecare zi în fața credincioșilor acestei epoci. Le întindea brațele sale pline de sânge de sus de pe eșafod; dar, întăriți de aceste liturghii de miez de noapte și de primirea preasfintei Euharistii, îi zimbeau și-i ziceau: „Sunt gata!“

Fiecare dintre aceia care asistau la aceste adunări trebuia într'adevăr să fie gata pentru chin. Legea era de o limpezime înspăimântătoare: era moartea pentru cei suspecti; or, erau suspecti toți cei ce cercetau pe preoții ce n'au voit să depună jurământ pe „Constituția civilă a clerului“, toți cei ce

asistau la liturghiile lor, toți ceice — admirați elasticitatea formulei — „deși n'au făcut nimica contra libertății, nu făcuseră nimic pentru ea“.

Se spune că un episcop misionar, atunci când își trimitea preoții printre necredincioși, scria pe *celebret*-ul lor: „*Bun pentru martiriu*“. Admiterea în capela Iuliei Postel echivala cu un „*bun pentru martiriu*“. Epocă ciudată care vedea în aceleași orașe și în aceleași sate, aceste violente contraste, toate ororile impietății și toate sublimitățile credinței. Oh, scumpa noastră Franță, totdeauna atașată lui Hristos în mijlocul celor mai teribile furtuni, câte suflete eroice n'ai oferit tu cerului?! Ai face același lucru și azi și mâine, dacă ți s'ar cere. Rasa mucenicilor nu se va stinge din tine.

Incurând situația se agravează. Casa devenită suspectă primește vizite domiciliare. Pare imposibil ca modesta capelă să nu fie descoperită, căci ușa îi este destul de largă și aparentă. Dar Sfânta încrezându-se puternic în Dumnezeu, n'are nimic de temut în ceea ce-i privește chivotul. „Eram sigură, spunea ea mai târziu, că investigatorii nu vor intra în capelă; stăteam cu spatele spre ușa sanctuarului și, în timp ce-i încărcam cu binețe pe agenți, spuneam în minea mea: „Doamne, păzește-ți chivotul. Ai milă de noi și nu permite ca să fie profanat, sau cel puțin, să nu fie până ce nu-mi voiu fi vărsat ultimul picur de sânge!“

V. Traian Frențiu, episcop eparhial, Administrator Apostolic al Mitropoliei române unite de Alba Iulia și Făgăraș. Înaltul Ierarh este primit la hotarul comunei de harnicul pretor d. Iuliu Pereni, care adresează cuvântul de bun venit. În numele clerului a vorbit p. Cornel Marian, protopopul Holodului, și Pr. Iosif Pal, provincialul Franciscanilor din România. Răspunde Excelența Sa, că a venit cu multă dragoste în mijlocul poporului credincios ca să împărtășiască învățăturile Domnului, care singure pot să ne întărească în vremurile grele de azi.

Serviciul religios îl săvârșește Înaltul Păstor, în sobor de preoți. Predica zilei o rostește I. P. S. Sa Episcopul diecezan. Cuvântul plin de iubire, rostit într'un spirit de jertfă și înălțare, cu mult înțeles moral și patriotic, a produs mângâiere în inimile mulțimii ce tixia până la refuz biserica. Cu această ocaziune I. P. S. Sa a cuminecat peste 1500 de credincioși. Corul Agrului din Beiuș, de sub priceputa conducere a d. Gheorghe Ardeleanu, a contribuit la înălțarea inimilor ținând să fie de față, și dând răspunsurile corale cu multă precizie, meritând admirația tuturor celor de față. O impresie puternică a produs și comunele Vintire, Mociar, Sauaiu și Ceica, care au venit în procesiune la pelerinaj. Ne-am întors acasă, întăriți și mângâiați sufletește, de cele ce am văzut și am auzit. — (Păr. Nicu Cristea).

Gheorghe Sion și biserica unită

A murit bătrânul mecenat al Clujului românesc: Gheorghe Sion, un pasionat colecționar a tot ce evocă trecutul românesc. La Cluj a donat bibliotecii universitare o colecție bogată de cărți vechi, stampe, documente. Sala Sion era o podoabă a Bibliotecii Universității. Bătrânul boer stătea ore întregi acolo. Dădea explicații, se interesa de cărțile pe cari le putea cumpăra, de tipăriturile vechi românești, pentru cari dădea oricât. Cu pasiune rar întâlnită răsfoia câte o carte, se uita la câte un hrisov bătrîn. Dacă se întâmpla să intre vre-un vizitator, evoca în

dulci icoane vremile apuse, oamenii mari pe cari îi cunoștea.

Bătrânul boer are meritul de a fi cumpărat cartea lui Francesco Peregrini despre Venerabilul Ieremia Valahul. Acest exemplar unic în țara noastră a fost achiziționat de la un anticar din Veneția. Se păstra în casa de fer, din cabinetul directorului. Când a vizitat mai întâi Ion Bianu Biblioteca Universității din Cluj, cea dintâi întrebare i-a fost dacă Gheorghe Sion a donat și cartea despre Ieremia Valahul. Era greu să ajungi s'o vezi. Studenții abia pătrundeau până acolo. Părintele Dr. Ilie Dăianu a scris cartea despre Ieremia Valahul pe baza „comorii” lui Gheorghe Sion, din casa de fer a Bibliotecii.

În cartea Dlui Gheorghe Ungureanu directorul Arhivelor Statului din Iași despre Gheorghe Sion găsim o scrisoare a lui Gheorghe Sion, prin care donează Catedralei Române-Unită din Cluj un candelabru.

Clujul l-a proclamat cetățean de onoare. Facultatea de drept din Iași l-a proclamat doctor honoris causa. Episcopia Ortodoxă din Cluj i-a dat diplomă de ctitor, cu prilejul adunării eparhiale din 1938. Atunci s'a inaugurat Muzeul Eparhial. Muzeul avea o Sală Sion. Printre obiectele donate de Gheorghe Sion pentru sala aceea era și steagul lui Mihaiu Viteazu, reconstituit după o anumită ipoteză istorică de dl Ioachim Crăciun, profesor la Universitatea din Cluj. Erau portrete mari ale membrilor familiei Sion, covoare basarabene, albume istorice, cărți vechi (printre cari și operele lui Gheorghe Șincai și diverse tipărituri blăjene).

Iosif E. Naghiu

Colțul AGRU-ului

Ineu. Un an de activitate, pe tărâmul formării sufletesti a membrilor și ajutorării materiale a celor oropsiți de vitregia vremilor, s'a încheiat în ziua de 15 August a. c. (Sf. Maria) pentru Reuniunea Mariană a Femeilor române unite din Ineu.

Această aniversare, zeloasa dnă președintă Mărioara Dr. Iuonaș și membrele Reuniunii, secundând în deaproape sugestiile și sforțările ce le depune părintele Dr. Nicolae Armeanu, pentru binele spiritual al

parohiei, au ținut cu tot dinadinsul să fie sărbătorită într'un cadru festiv de proporții mai mari decât ședințele lunare regulate, și mai demn de aceea care este Mireasa cerurilor, patroana Reuniunii: Preacurata Fecioara Maria, printr'o *serbare artistică religioasă*, ținută în sala Cinematografului „Stana” din Ineu.

Deschiderea serbării a avut loc, la orele 19 seara, cu rugăciunea „Tatăl Nostru”, admirabil „solo” de dna preoteasă Stoica dela Gurba, urmat de cuvântul de deschidere al p. Dr. Nicolae Armeanu, care arată pe scurt rostul acestor asociații în cadrele Bisericii, precum și activitatea multiformă desfășurată de Reuniunea Mariană locală pe tărâm atât spiritual, ținându-se până în prezent 11 ședințe, având fiecare câte 5 puncte, dintre cari nu lipseau conferințele cu caracter indeq-sebi formativ de femei cu adevărat virtuozitate, cât și cu caracter social și național, și pe tărâm material, ajutându-se cu bani cei lipsiți.

Cu adevărat înălțătoare a fost conferința părintelui protopop dela Arad, Dr. Teodor Voștinariu, despre: „Preacurata Fecioara Maria Mama lui Dumnezeu și Mama oamenilor”. Au urmat apoi patru poezii, trei închinare Preacuratei și una religioasă patriotică, recitate, trei, de către tineretul loca' și anume: Dșoarele Pușa Col. Băzu, Corina Iuonaș și elevul Simion Cotoi, frumos costumați în port național. — Între recitatori a excelat dna preoteasă Stoica cu „Odă Preacuratei” de p. Gârleanu. — Apoi curatorul Dr. Traian Iuonaș, prin cuvinte simțite, a mulțumit din suflet tuturor participanților, dorindu-le să se simțească bine până la ora închiderii. — Urmează Imnul Regal român cântat de muzică și public.

Serbarea s'a încheiat, la ora 12 noaptea, cu mulțumirea tuturor. Numărându-se conținutul casei, s'a aflat numai la intrare suma de 40.000 lei, iar dela bufet suma de 30.000.

Știri mărunte

Premierul englez la Sf. Părinte. După cum se spunea aseară la radio, Suveranul Pontif a primit în audiență pe d. Churchill, premierul Angliei. Despre celea ce s'au vorbit cu acel prilej nu se dă nici un amănunt. E însă la mîntea oricui despre ce a putut fi vorba.

Sub Steagul Tău Marie... Ultimul Paraclis din postul Sf. Marii, a adus credincioșilor dela Biserica „Sf. Vasile” din București, multe haruri. Un suflet ales, — a cărui nume vrea să rămână necunoscut — a dăruit p. Nicolae Lupea, pentru a distribui credincioșilor, un număr de peste două sute medalii miraculoase ale Preacuratei Maria, provăzute cu un șnur albastru, pentru a putea fi purtate la gât. La ora 6 d. m., ca prin minune, bisericuța nu mai putea cuprinde între zidurile ei pe

Intr'o noapte, în clipa când preotul își termină sfânta slujbă, auzim niște bătăi puternice în ușă. Preotul n'are timp decât pentru a-și da jos ornatele pe care Iulia Postel le acopere cu pelerina șsa, și pentru a se așeza la picioarele altarului, tremurând ca o rămurea în bătaia vântului. Hoții intră în apartament. „Spune, cetățeană, unde se ascunde preotul ce era mai înainte aci?” — „Căutați!” răspunde ea simplu de tot. Și se așează la postul său, stînd în picioare în fața ușii sanctuarului. După ce au scotocit toate unghetele casei, sbîrii se retrag, zicînd: „Să o lăsăm în pace. Nu face rău nimănui, ci dimpotrivă face bine copiilor”. Sărmanii orbi, nu vedeau că dacă această sfântă femeie, făcea bine copiilor, acest bine îl scotea din preasf. Euharistie pe care ei voiau cu orice preț să o proscribe!

După ce dușmanul s'a retras, Sfânta se aruncă în genunchi la picioarele altarului și plînge, cugetându-se la ura și la persecuția la care este supus Stăpînul ei. Petre ce ore și nopți întregi în fața chivotului; se adăncește în contemplarea adorabilei taine: se întreabă și ea cum s'au întregit toți sfinții, și fără să-și poată da răspuns mai bun decât ei, cum se face de iubirea nu este iubită și cum se face ca un Dumnezeu așa de bun să fie urît. Ea face reparații pentru cei vinovați. Ea este în acelaș timp Ingerul durerii și al

iubirii, și câteodată sufletul său se aruncă cu atîta vehemență spre Hristos încât trupul său pare a-l urma și se ridică deasupra pămîntului.

Vremile devenind din ce în ce tot mai întunecoase, părea imprudent să lași sfînta Euharistie în chivot. Iulia Postel este autorizată să poarte la sine dumnezeiasca Hostie, pentru a o feri de profanatori, și devine astfel o capelă mobilă: putea-ea, oare, să-i offeră lui Dumnezeu una mai augustă? Candelă sanctuarului, e dragostea sa care nu se stingea niciodată. Tămăia, e rugăciunea sa ce nu se întrerupe. Altarul, este pieptul său generos. Tabernacolul, este inima sa, tabernacol viu, care are suflet și un glas ce cântă, care adoară și iubește.

Când preotul lipsește, Sfânta are permisiunea de a se cumineca ea singură. Cu câtă emoție, ia ea Hostia și o duce la buze! Iată-o ridicată la demnitatea quasi-sacerdotală. Biograful ei a spus despre ea, că a fost, ca și Maica Domnului, *Virgo sacerdos*, o fecioară-preoteasă, și în scrisoarea de beatificare, Papa Pius al X-lea a aprobat în mod solemn acest titlu, aplicându-i-l.

Intr'o zi era cât pe aci să se învrednicească de soarta sfîntului Tarcisius. Se știe că acest brav creștin fu măcelărit la Roma de către păgâni, apărînd trupul lui Christ pe care-l ascunse la pieptul său pentru a-l duce

creștinilor din temniți. Iulia Postel observă într'o zi, revenind dela niște bolnavi cărora le duse sf. Cuminecătură, că e urmărită de niște mișei. Grăbește pasul și pune în siguranță sfințele Sfinților.

Una dintre scenele cele mai duioase din acele zile de vifor, fu primele Cuminecări. Iulia Postel pregătea copii din împrejurimi la prima cuminecare. Ceremonia avea loc în vre-o capelă ascunsă sau în vre-un grînar ce se afla la o distanță de vre-o 6 km. Trupa copilașilor pleca la miezul nopții și înainta peste câmpia solitară, pe întunec. Cel mai mic șgomot șueratul vîntului, strigătul unei paseri etc., era deajuns pentru a-i face pe micuți și pe maicele lor să înghețe de spaimă.

Intr'o zi se întîlniră cu oamenii legii. Sfînta le răspunde cu un calm și un sînge rece ce-i derută, că merge să-și schimbe mielusei și oițele. G ațios și sublim apropou, frumuseța căruia nui-a remarcat-o, poate, în întregime. Nu era ea, oare, păstorita? Acești copii și maicele lor, nu erau, oare, mieluseii și oițele sale pe care le conducea la pășunea adevărată a Bunului Păstor, la preasf. Euharistie?

Iulia Postel nu e mai puțin devotată pentru slujitorii Domnului, preoții! Ea îi consideră ca pe niște păzitori ai altarului, însărcinați să împiedece stingerea focului sacru în această noapte de groază. Ea îi ascunde;

cel dornic de a se pune sub scutul Sf. Marii, deși în ultimul timp, din cauza bombardamentelor, biserica era aproape goală. La sfârșitul paraclisului, s'au binecuvântat medaliile. A fost o priveliște în-
duioșoasă. Mame având după ele câte doi-trei copii, se perindau prin fața Sf. Altar, pentru a primi din mâinile Părintelui pe „Apărătoarea tuturor creștinilor”. După ce s'a distribuit tuturor celor prezenți sf. medalie, nu mai erau decât trei bucați, cari au fost smulse din mâna Părintelui aproape cu forță, pentru a fi duse celor de acasă cari n'au putut veni. Păr. Lupea a rostit o cuvântare de mângâiere, apoi ascultătorii s'au unit în rugăciuni ca pelerinii dela Nicula și Cărbunar, rostind cu lacrimi de nesdruncinată nădejde rugăciunea către Maica Săracilor. (I).

Eveniment bisericesc la Deva. De vre-o câteva luni se fac, seară de seară, sfinte slujbe dumnezeiești la biserica parohială, pentru cauza Neamului Românesc. Ca o încununare a acestor închinări a fiecăruia sub scutul Prea Curatei, din inițiativa dl. prim curator *Dr. Eugen Tatar*, decanul Baroului, Adv. și a păr. prot. *Iosif Nistor*, precum și cu concursul d. *Dr. Teodor Bordan*, președ. Asoc. Ref. și a dl. *Alexandru Drăgan*, curator-casier al Bisericii, s'a realizat în una din năile laterale ale bisericii, un iconostas al Prea Curatei, cu icoane lucrate de pictorul profesor *S. Costin* dela Arad. Credincioșii români uniți ai păr. *I. Nistor*, ca niște fii buni ai Sf. Sale, gândindu se la vremurile epocale prin cari trecem, au urmat pe Păstorul lor și pe Primul lor Curator în frumoasa inițiativă, așa că numai în câteva zile s'a putut colecta dela Dănișii frumoasa sumă de 230.000 lei, cu care sumă s'au acoperit cheltuielile necesitate de această frumoasă realizare. Sfințirea iconostasului s'a făcut în ziua de Adormirea Maicii Domnului, în cadrele serviciului Cinstiului Paraclis. A pontificat păr. *Iosif Nistor*, asistat de preoții: paroh *Toma Nistor* și prof. *Victor I. Oprișu*. Selectul cor al bisericii din Deva condus de dl. av. *Vasile Albu* a dat răspunsurile și a cântat mai multe cântece religioase. Protopopul *I. Nistor* a rostit cu acest prilej o impresionantă predică ocazională. (vio).

Moartea secretarului de stat al Vaticanului. După cum anunță Biroul Internațional de Informații, cardinalul secretar de stat al Vaticanului, *Emin. Sa Maglione*, a încetat din viață. Adormitul în Domnul s'a născut în 1877 la Casorsa, eparhia Neapole. A făcut studii strălucite la colegiul Capranica, la Universitatea Gregoriană și la Sf. Apolinare din Roma. Excelent jurist și teolog, a desfășurat intensă și rodnică activitate pastorală în împrejurimile Romei, între timp fiind conferențiar la Academia Nobililor, profesor de teologie la institutul Leonian și duhovnic la Capranica.

Pelerinaj la Mănăstirea Ploscabaia. În ziua de Schimbarea la Față, a avut loc la Mănăstirea istorică din Ploscabaia, obișnuitul pelerinaj al credincioșilor români uniți, din împrejurimi, în frunte cu distinșii lor păstori sufletești: păr. *Paul Silaghi* (Ghelar), păr. *Petru Marcu* (Hunedoara),

ea îi ajută să plece în Anglia; îi învață cum să se deghizeze mai neprevăzut și scapă astfel dintre ei un mare număr dela moarte.

Aceasta a fost, în timpul marelui Revoluții, viața de devotament a îngerului din Barfleur. Dacă ea nu și-a vărsat sângele pentru Hristos, ca multe altele, nu e de loc vina sa. Ea meritase eșafodul. Nu e ea de vină dacă i-a lipsit martiriul. Și i-a lipsit, fără îndoială, pentru că Dumnezeu îi rezerva un altul, acela al carității și al unui admirabil apostolat.

Dar ea e deja mucenică după inimă, prin dorința sa. Ea îi oferă lui Hristos iubire pentru iubire, și cum s'a spus despre Sf. *Tarcisius*, *hostia pro hostia!* Hostie pentru hostie, ea se expune pentru Dumnezeu la temniță și la eșafod! Hostie pentru hostie, ea o duce la bolnavi și o împarte copiilor! Hostie pentru hostie, mulțumită ei, sângele lui Hristos nu încetează să curgă, alături de sângele martirilor, în acest colț al Franței în mod particular încercat și binecuvântat.

(Va urma)

Prof. Ioan Vultur

păr. Sept. Câmpeanu (Bârcea-Mare) Ion Simeria (Boș). Pelerinajul a fost condus de păr. protopop al Devei *Iosif Nistor*, ca reprezentant al P. S. Dr. *Ioan Bălan*, ep. Lugoșului. Sf. Sa a ținut și o impresionantă cuvântare după care a făcut constiințarea celor 500 de credincioși participanți, punându-i sub scutul Prea Curatei. S'au cuminecat mulți dintre pelerini. Pelerinajul a fost un minunat prilej de înnoire sufletească pentru creștinii cari au luat parte cu evlavie la el. Răspunsurile la sf. Liturghie au fost date de corul din Hunedoara condus de *Dr. Mihăilescu*. (vio).

Vizi' ație canonică. Dumineca trecută Preasf. *Vasile Aftenie*, a cercetat sărbătorește Cisteiul unde păstorește păr. *I. Truția*. Arhiepiscopul Bucureștilor era însoțit de păr. *I. Moldovan* și *I. Maior*, canonici, păr. *Iuliu Busoiu*, protopop, *I. Florea* prof., *N. Florea* notar consistorial, *Gr. Sanislav* și *A. Rusu* diaconi la sf. liturghie, în cadrele căreia Preasf. *Vasile* a predicat și a cuminecat mulțime de credincioși.

Locale. Mâne, Dumineca XII după Rusalii, va predica în catedrală păr. *Dr. Ioan Cristea*, dir. Cancelariei Mitropolitane, iar Marția viitoare, de Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul, va predica păr. *Victor Pop*, canonic mitropolitan.

S'a sfințit monumentul Poetului Tărănimii. Ungurii au distrus bustul ce amintea la Năsăud pe *G. Coșbuc*. Mulțumită inițiativei gazetei *Ardealul* din București, s'a adunat, din danii publice, suma necesară pentru a-i ridica Poetului Tărănimii în cimitirul Bellu din Capitală un frumos monument funerar, care Dumineca trecută a și fost sfințit în cadre solemne. Cu acest prilej, în fața unei mulțimi selecte, s'au rostit o serie de cuvântări potrivite momentului (Pr. *Greabu*, *Gavril Teplea*, prof. univ. *Bănescu*, dș. *Panait*, *Gh. Pop*, fost ministru, *Dr. C. Hagea*, *E. Boșcc-Mălin*, *V. Netea*, *N. Făgădaru*).

Frații împreună. O mână de frați întru Hristos din protop. Blajului se întrunesc anual, și rând pe rând, cu toții, în după amiaza unei Dumineci ori sărbători, la biserica unuia dintre ei, unde cel ce va fi la rând, în cadrele sf. slujbe, va predica poporului, iar după aceea, va asculta, la casa parohială, observările lipsite de patimă, a fraților întru Domnul. Așa s'a făcut Dușinecă trecută la *Cenade*, unde păstorește păr. *Adrian Teodorescu*. S'a ținut să fie de față încă de dimineața păr. *Dumitru Neda* dela Blaj, care a tot spovedit credincioși până la începutul liturghiei, la care Sf. Sa a predicat apoi. După amiază s'au prezentat frații preoți: *N. Albu-Șeica Mică*, *M. Socăciu-Șoroștin*, *N. Tomuța-Țapu*, *N. Crișan-Micăsasa* și *Alex. Stupariu-Sădinca*. S'a făcut, la biserica parohială, Binecuvântarea Euharistică (cuvântă păr. *Tomuța*) și Parastasil pentru toți eroii comunei (conferențiază păr. *D. Neda*). A luat parte lume multă. — Punct negru: În temeiul (zice-se) al unei hârtii a cărei taină se va afla, a fost smuls dela locul său monumentul eroilor ce se afla în fața bisericii noastre și aruncat, cu crucea înfrântă, într'un șopron. — Tristă și rușinoasă rătăcire!

Sărbătoare sufletească la Turda Veche. De hramul bisericii parohiei sale, care este Adormirea Maicii Domnului, păr. *Dr. Coriolan Sabău* a chemat din vreme pe păr. *Dr. Nic. Lupu* din Blaj să prilejască bunilor creștini din acea parohie ceasuri de reculegere sufletească. Cel invitat a răspuns invitației și a pregătit, pe cale de cuvântări bisericești, pe enoriașii păr. *C. Sabău* de prima Vineri din August, apoi de praznicul Schimbării la Față și de cel al Adormirii Maicii Sfinte. S'au rostit cu totul 15 cuvântări de învățătură creștină. Biserica parohială a fost mereu țixită. S'au apropiat de SS. Taine aproape toți credincioșii din puternica parohie pomenită, slujind de pildă și altora. (C)

Bucurie creștină la Holod. Noua primărie din *Holod* (jud. Bihor) a fost inaugurată în cadrul de festival religios: Feștanie, cuvânt religios (păr. protopop *C. Marian*), conferență (d. notar *G. Bona*), cuvânt ocazional (*M. Văcărescu*), declamări potrivite, un monolog, un dialog, arii naționale și cântări cari au înălțat inima numerosului public ce era de față. (Între altele a plăcut mult: „Din Poiana Vadului” și „Rătăcesc pe drum pribeag”, cântate de clericul *Dărăbant*) Cuvântul de încheiere l-a rostit păr. *L. Moza* din loc. (iv).

Eleve de familie bună

se primesc cu întreaga întreținere

Strada Regina Maria

VICTORIA JUGA

Tipografia Seminarului — Blaj

Liceul comercial român-unit de fete „Regina Păcii” din Blaj

Nr. 2460—1944

Prospect

pentru anul școlar 1944—45

Lucrările preliminare pentru deschiderea cursurilor la Liceul comercial de fete român-unit „Regina Păcii” din Blaj, încep în ziua de 25 August 1944, cu următorul program:

25 August—8 Septembrie examene particulare;

1—5 Septembrie examene de corigențe, ordinare și particulare;

2—6 Septembrie examene de diferențe, integrale și sumare;

6—10 Septembrie examen de admitere în cl. I-a, din următoarele materii: scris, l. română și matematică. Oral l. română.

10—14 Septembrie examen de admitere în cl. V-a, din următoarele materii: scris l. română, Științe comerciale și mărfuri; Oral aceleași, precum și geografia, matematici și limba străină studiată în clasa IV-a. Elevele absolvente înainte de 1 Septembrie 1943, vor da examen de admitere numai din l. germană.

Admiterea dela liceele teoretice pentru cl. V-a nu este valabilă pentru liceele comerciale.

Primirea în liceu se face în baza unei cereri înaintată în numele părinților, sau înlocuitorii acestora. Ea va fi legal timbrată și înaintată Direcțiunii până la 31 August 1944.

Toate cererile vor fi însoțite de dovezi pentru activitate extra școlară.

Elevele care vin dela alte școli, vor anexa pe lângă cererea și dovada de muncă, următoarele acte:

1. Certificatul de studii despre ultima clasă promovată;

2. Extrasul de botez;

3. Extrasul de naștere;

4. Certificatul de origine etnică;

5. Buletinul de revaccinare;

6. Certificat de domiciliu;

7. Certificatul de avere.

Taxe școlare: Pentru toate elevele taxă școlară este de 10.000 lei, care se va achita în două rate, la înscriere și la întoarcerea din vacanța de Crăciun.

Elevele care nu au origine etnică română, plătesc taxe duble.

Taxele se plătesc în primele două zile înainte de deschiderea cursurilor.

Uniforma școlii e fustă și bluză bleumarin, guleraș și manșet: albe, fontă bleumarin.

Uniforma de toate zilele: șorț negru, guleraș alb, fontă bleumarin.

Uniforma școlii și numărul de ordine, sunt obligatorii.

Data începerii cursurilor o fixează Onor. Minister.

Direcțiunea

Telefonul „Unirii”

Am primit ajutor pentru susținerea gazetei și exprimăm călduroase mulțumiri: *Pomp. Simoni*, Rășinar, 1000 lei; *C. Andrea*, Ighiu 800 lei.

Dr. D. Filip Hunedoara. Am primit 1000 lei în contul abonamentului pe 1943 și 1944. Mulțumim pentru suprasolvire.

I. Câmpeanu Vărădia-gară. Am primit 500 din care sumă 250 lei s'au contat în abonamentul anului viitor.

Am primit abonamentul pe 1944: *Sidoniu Pop Lugoș*, Filiale paroh. *Rodna-Lipova*.